

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 7C/342/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814207215
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Melníková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2014:8814207215.1

Uznesenie

Okresný súd Vranov nad Topľou v právnej veci navrhovateľky: E. Q., rod. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXX/X, XXX XX R. F. Q., zast. JUDr. Michal Jakubek, advokát, AK Vranov nad Topľou, M.R.Štefánika 2673/212/A proti odporcovi: D. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A.F. XXX/X, XXX XX R. F. Q., prechodne bytom P. XX, F. U. o nariadenie predbežného opatrenia, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa podaným návrhom na nariadenie predbežného opatrenia, ktoré bolo súdu doručené dňa 07.08.2014 domáhala vydania predbežného opatrenia, ktorým by súd do času vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov E. Q. a D. Q. uložil odporcovi D. Q., aby nevstupoval dočasne C. X-O. C. T. Č.. XX F. J. F. J. A. XXX/X, R. F. Q. zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX H. T. uvedený vlastník J. T. C. R. F. Q., v ktorom býva a má trvalý pobyt ako navrhovateľka aj s maloletým E. Q., nar. XX.XX.XXXX. Zároveň si žiadala priznať trovy konania. Svoj návrh odôvodnila tým, že s odporcom uzavrela manželstvo dňa XX.XX.XXXX, ktoré je zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu v Q. vo zväzku 6, ročník XXXX, na strane 56, pod. por. č. 1. Ich manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k.: 8P/241/2013, ktoré sa stalo právoplatné 02.12.2013, čím došlo k zániku BSM podľa § 148 ods. 1 Občianskeho zákona. Maloletý E. Q., nar. XX.XX.XXXX bol počas po rozvode zverený do výchovy matky. Dňa 25.03.2014 navrhovateľka podala na okresný súd návrh na vyporiadanie BSM, ktoré konanie sa vedie pod číslom 4C/18/2014. Na pojednávaní dňa 01.07.2014 súd pojednávanie odročil za účelom, že si účastníci stanovili lehotu na mimosúdnu dohodu o vyporiadaní BSM. Pri vyporiadaní mimosúdne došlo zo strany odporcu k hrubému narušeniu jej jedného súkromia a jedného k zhoršeniu navrhovateľkinho zdravotného stavu. Odporca nemá záujem na dohode. Okrem návrhu na vyporiadanie huteľných vecí, ktoré si účastníci dohodli na vyporiadanie, do výlučného vlastníctva navrhovateľky je navrhovaný X-O.Ý. C. byt Č.. XX, F.C. J. F. J. A. XXX/X, R. F. Q.. Navrhovateľka býva v uvedenom byte spolu aj s maloletým synom E. Q., nar. XX.XX.XXXX. Pracuje ako zdravotná sestra v neštátnom zdravotníckom zariadení u E.. H. Š. vo R. F. Q.. Odporca pracuje ako vojak z povolania, pracovisko E.. Problémy medzi navrhovateľkou a odporcom vznikli ešte počas manželstva, kde odporca bol voči navrhovateľke agresívny násilný a musela z týchto dôvodov aj navštíviť lekára. Agresivita odporcu voči navrhovateľke sa stupňuje aj teraz po rozvode manželstva. O tomto správaní navrhovateľka informovala aj políciu Vranov nad Topľou. Tak tomu bolo dňa 23.01.2014 a 30.07.2014, o čom navrhovateľka predložila súdu potvrdenie polície o ústnom oznámení navrhovateľkou políciou. Agresivita odporcu a jeho nevhodné správanie má vplyv aj na zdravotný stav navrhovateľky a aj na maloletého syna E. Q., nar. XX.XX.XXXX, ktorý trpí F. nemocami. V posledných dňoch telefonicky vyvoláva synovi a jeho vyzvedaním a otázkami na navrhovateľkinu osobu má syn vážne zdravotné problémy a odmieta už s otcom komunikovať a stretávať sa s ním. Dňa 30.07.2014 smskou odporca navrhovateľke spôsobil F. a následne prišiel do bytu, kde si nárokoval na vyhradenie priestorov na bývanie a nehovoriac už o ďalšom jeho chovaní voči navrhovateľke. Svedkom bola aj suseda. Na základe vyššie uvedených skutočností má navrhovateľka obmedzené možnosti

bývania v byte, v ktorom býva aj s osobou zverenou do starostlivosti a výchovy maloletým E., nar. XX.XX.XXXX. Toto navrhovateľka preukazuje dôkazmi od lekára, polície, ale aj telefonátmi, smskami, či hovormi s navrhovateľkou i maloletým synom. Slovnými výroky sú vystavení nebezpečenstvu a ohrozenia aj na životoch a na zdraví. Odporca má kde bývať a aj býva podľa jej vedomostí teraz s priateľkou.

Podľa § 74 ods. 1 práv veta zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), pred začatím konania môže súd nariadiť predbežné opatrenie, ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

Podľa § 75 ods. 2 OSP návrh má okrem náležitosti návrhu podľa § 79 ods. 1 obsahovať opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich nariadenie predbežného opatrenia, uvedenie podmienok dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, a odôvodnenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Z návrhu musí byť zrejmé, čoho sa mieni navrhovateľ domáhať návrhom vo veci samej.

Podľa § 75 ods. 6 OSP súd môže vydať rozhodnutie o predbežnom opatrení aj bez vylúčenia účastníkov a bez nariadenia pojednávania.

Podľa § 76 ods. 4 OSP ak súd návrhu na nariadenie predbežného opatrenia v celom rozsahu vyhovie a stotožňuje sa so skutkovými a s právnymi dôvodmi návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, súd to skonštatuje v odôvodnení a ďalšie dôvody nemusí uvádzať.

Podľa § 76 ods. 1 písm. g) OSP, predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby nevstupoval dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivý z násillia.

Podľa čl. 16 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len ústavy) nikoho nemožno mučiť, ani podrobiť krutému, neľudskému, či ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestu.

Z ustanovenia čl. 19 ods. 2 ústavy vyplýva, že každý má právo na ochranu života pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

Podľa čl. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len dohovoru) nikoho nemožno mučiť alebo podrobovať neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestu.

Z ustanovenia čl. 8 ods. 1 dohovoru vyplýva, že každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydllia a korešpondencie.

Podľa § 705 a) Občianskeho zákonníka ak sa z dôvodu fyzického násillia alebo psychického násillia, alebo hrozby takýmto násillím vo vzťahu k manželovi alebo k rozvedenému manželovi ako spoločnému užívateľovi bytu alebo k blízkej osobe, ktorá s ním býva spoločne v byte, stalo ďalšie spolužitie neznesiteľným, môže súd na návrh jedného z manželov alebo rozvedených manželov obmedziť užívacie právo druhého z nich, alebo ho z jeho užívania úplne vylúčiť.

Podľa rozhodnutia najvyššieho súdu sp.zn.: 5MCdo/10/2012 zo dňa 15.10.2012:

Zmyslom predbežného opatrenia je dočasná úprava pomerov účastníkov, pričom musí byť poskytnutá ochrana tomu, kto o vydanie žiada, tak v rámci ústavných a zákonných pravidiel aj tomu, voči komu predbežné opatrenie smeruje. Ochrana toho, proti komu má navrhované predbežné opatrenie smerovať, však nemôže dosiahnuť takú intenzitu, aby prakticky znemožnila ochranu oprávnených záujmov druhej

strany, teda toho, kto o vydanie predbežného opatrenia žiada. Aj na vydanie predbežného opatrenia sú kladené požiadavky vyplývajúce z ústavného práva na súdnu ochranu. To znamená, že musí mať zákonný podklad, rozhodnutie musí byť vydané príslušným orgánom a nemôže byť prejavom svojvôle.

Pred nariadením predbežného opatrenia nemusí byť nárok dokázaný, musí však byť aspoň osvedčený. Osvedčenie (na rozdiel od dokazovania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti), pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formality, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná. Pri nariadení predbežného opatrenia teda súd poskytne oprávnenému účastníkovi dočasnú ochranu, prípadne predbežného opatrenia teda súd poskytne oprávnenému účastníkovi dočasnú ochranu, prípadne zabraňuje ďalšiemu zhoršovaniu jeho postavenia aj za cenu, že skutočný stav veci nie je ešte náležite zistený, a teda že subjektívne právo ani jemu zodpovedajúca povinnosť nie sú celkom nepochybné. Dočasnou úpravou urobenou vo forme predbežného opatrenia sa preto neprejudikujú práva a povinnosti účastníkov ani posúdenie právneho vzťahu medzi nimi. Znamená to, že obsahom dočasnej úpravy v neskoršom konaní nie je súd viazaný a môže rozhodnúť inak.

Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné zdôrazniť, že predbežné opatrenie nie je konečným rozhodnutím a jeho účelom je dočasná úprava pomerov účastníkov. Pred nariadením predbežného opatrenia podľa § 76 ods. 1 písm. g/ O.s.p. preto postačuje, ak je osvedčené dôvodné podozrenie z násillia. Osvedčenie dôvodného podozrenia z násillia znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce), pričom postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná. Dôvodné podozrenie z násillia sa v prípadoch podľa § 76 ods. 1 písm. g/ O.s.p. sa preukazuje predovšetkým listinnými dôkazmi, keďže ide o konanie z hľadiska procesného maximálne zrýchlené.

Aplikácia predbežného opatrenia v zmysle § 76 ods1 písm. g/ O.s.p. je veľmi aktuálnym a účinným prostriedkom preventívneho riešenia problematiky násillia. V jeho prospech svedčí najmä to, že v dôsledku jeho uplatnenia - zákazu vstupovania násillnej osoby - sa ohrozenej osobe poskytuje pomerne rýchla ochrana, vďaka ktorej nemusí ďalej zotrávať v spoločnom obydli s násillnou osobou, ani nemusí opúšťať svoje obydlie, ak sa chce chrániť pred opätovnými útokmi násillnej osoby; nemusí žiť v strachu a obavách o svoj život a zdravie, a ani sa nemusí zaťažovať hľadáním náhradného ubytovania. Násillie je možno vo všeobecnosti definovať ako úmyselné použitie fyzickej sily alebo moci, buď len pravdepodobne ohrozené alebo skutočné, proti osobe, alebo proti určitej skupine alebo spoločenstvu, ktoré buď má za následok alebo má vysokú pravdepodobnosť následok poranenia, smrť, psychickú škoda, maldevelopment a podobne.

Násillie znamená najčastejšie označenie jednorazového fyzického aktu, resp. postupu, pri ktorom človek spôsobuje ujmu druhému človeku. Iná charakteristika násillia hovorí o akýchkoľvek aktoch, vrátane zanedbávania, ktoré ovplyvňujú život, fyzickú a psychickú integritu alebo slobodu jednotlivca, alebo poškodzujú rozvoj jeho osobnosti. Neodmysliteľnou kategóriou násillia je bolesť a hrozba bolesti. Násillie, ktoré spôsobuje bolesť, je zdrojom bezmocnosti obeť a súčasne prejavom prežívania moci páchatel'a násillia nad svojou obeťou. Násillie sprevádzané spôsobovaním bolesti je prejavom prežívania moci páchatel'a násillia nad svojou obeťou, ktorá je v týchto prípadoch bezmocná. Táto bezmocnosť býva častým cieľom páchatel'a, ktorému tento fakt prináša istú formu uspokojenia - ide o podrobenie si obeť.

Hoci definície násillia sú rozdielne, spájajú ich však aj spoločné črty.

-Násillím je každá forma ubližovania, prejavu nadvlády, vyhrážania sa, zneužívania moci, fyzického a sexuálneho nátlaku.

-Násillie nie je konflikt, v konflikte sa stretnú rovnocenné strany, kým násillie je, keď jedna strana zneužije prevahu moci.

-Násilím je každý čin, ktorého následkom je, že obeť robí niečo, čo nechce robiť, alebo jej bráni robiť niečo, čo chce robiť, prípadne v nej vyvoláva strach.

-Násilie nemusí obsahovať fyzický kontakt s obeťou, pretože zastrašovanie, slovné vyhrážky a psychické násilie môžu mať rovnako silné následky.

-Psychické násilie je každé správanie, ktoré priamo narúša slobodnú vôľu a sebaúctu

iného človeka. Nezanecháva síce žiadne viditeľné poranenia, napriek tomu môže byť najhoršou formou násilia. Je zvlášť účinné, ak sa spája s fyzickým násilím.

-Osobitnou formou násilia je sekundárna viktimizácia - druhotné ubližovanie.

-Násilím je aj nezabránenie násiliu.“

Pojem násilia ako taký nie je nikde vo všeobecne záväznom právnom predpise formulovaný, avšak jeho základným charakteristickým znakom je úmysel. Násilie je následkom istého druhu ľudského konania, ktoré je zámerné. Ide o telesnú, aj duševnú ujmu. Deklarácia o odstránení násilia páchaného na ženách, schválená Valným zhromaždením OSN v roku 1993 ho označuje ako akýkoľvek násilný čin, ktorý vedie alebo by mohol viesť k fyzickej, sexuálnej alebo psychickej ujme alebo zraneniu, vrátane vyhrážania sa takýmito činmi, zastrašovania alebo svojvoľného obmedzovania slobody, a to vo verejnom či súkromnom živote. Preto v súvislosti s domácim násilím je mimoriadne dôležité minimalizovať kontakt násilníka s obeťou, keďže najvhodnejší priestor má násilník v domácom prostredí obeť. Z uvedeného dôvodu bolo aj sformulované predbežné opatrenie v zmysle § 76 ods. 1 písm. g/ O.s.p., ktorého účelom je poskytnúť oprávnenému účastníkovi dočasnú ochranu, prípadne zabrániť ďalšiemu zhoršovaniu jeho postavenia aj za cenu, že skutkový stav veci nie je náležite zistený.

Podľa predložených listinných dôkazov navrhovateľky táto dňa 23.01.2014 podala oznámenie o priestupku proti občianskeho spolunažívaniu sp.zn.: DU/113/2014 a taktiež dňa 30.07.2014 sp.zn.: DU/1061/2014. Dotazom na Obvodné oddelenie policajného zboru Vranov nad Topľou súd zistil, že priestupok sp.zn.: DU/113/2014 bolo podľa § 60, ods. 3, písm. a) zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch odložené. Oznamovateľka E. Q. v tomto oznámení udala, že jej manžel počas rozvodového konania povynášal veci z bytu, ktoré si dal do auta a odišiel. Vykonaním objasňovaním bolo zistené, že v predmetnej veci neboli naplnené znaky skutkovej podstaty priestupku. Oznámenie vo veci sp.zn.: DU/1061/2014 vo veci priestupku proti občianskemu spolunažívaniu je v štádiu objasňovania.

Z listinného dôkazu predloženého navrhovateľkou a to lekárskej správy Chirurgickej ambulancie Vranovskej nemocnice, n.o., zo dňa 03.12.2013 vyplýva, že navrhovateľke bola spôsobená diagnóza S60.2 Pomliaždenie iných častí zápästia a ruky. Ako dôvod zranenia je udané exmanžel ju chytil silnejšie za ľavú ruku a vytočil jej ju.

Podľa lekárskej správy neurologickej vyšetrenie - kontrolné E.. I. T., detská neurologická ambulancia zo dňa 09.05.2014 E. Q. - dieťa bolo sledované od roku 2003 pre rizikovosť, od roku 2004 opakované stavy bez vedomia so stratou tonusu hlavne pri teplote a v horúcom prostredí, posledný cerebrálny záchvat vo veku 4,5 roka napriek liečbe, postupne sa stav upravuje od veku 4,5 roka, od vtedy sa má dobre, stav bezvedomia nemal, lieky neužíva od októbra 2012, v noci niekedy sa posedí na posteli, v rodine aktuálne rozvod rodičov, ktoré dieťa znáša zle.

Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp.zn.: 4C/18/2014 súd zistil, že v tomto konaní sa vysporiadavá bezpodielové spoluvlastníctvo manželov. Odporca si zásielku prevzal na adrese P. XX.

Na základe vykonaného dokazovania a to oboznámením sa s listinnými dôkazmi súd mal za to, že nebola osvedčená potreba vydania predbežného nariadenia v zmysle návrhu navrhovateľky. Nárok, ktorého sa domáha navrhovateľka stačí, ak bude aspoň osvedčený a nie dokázaný. Pre vyhovenie návrhu na

nariadenie predbežného opatrenia postačuje, ak odporca je dôvodne podozrivý z násilia. Preukázanými správami ako aj návrhom nebolo preukázané aktuálne podozrenie z násilia. Aj keď navrhovateľka predložila súdu lekársku správu o tom, že exmanžel ju chytil za ruku, vytočil jej ju a tým jej spôsobil pomliaždenie v časti zápästia a ruky, ide o správu z 03.12.2013, teda spreď 8 mesiacmi, ktorá nemôže osvedčovať aktuálne podozrenie z násilia, ale ide o správanie z minulosti. Taktiež lekárska správa o zdravotnom stave ich syna neosvedčuje podozrenie z násilia, pretože dieťa je sledované od roku 2003 v tejto ambulancii pre rizikovosť. Aj keď v lekárskej správe je uvedené, že dieťa znáša rozvod zle, tiež to nie je dôvodom na vyhovenie návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Práve naopak prítomnosť otca by zmiernila následky rozvodu rodičov. Taktiež ani posledným oznámením o priestupku zo dňa 30.07.2014 nebolo preukázané podozrenie z násilia. Navrhovateľka v návrhu uvádza, že dňa 30.07.2014 jej odporca smskou spôsobil neurózu a následne prišiel do bytu, kde si nárokoval na vyhradenie priestorov na bývanie a nehovoriac už o ďalšom chovaní voči mne. Navrhovateľka nepreukázala svoj zdravotný stav z tohto dňa žiadnym záznamom o lekárskom vyšetrení. Odporca keďže bývalí manželia nemajú vyporiadané BSM má naďalej právo užívať byt, v ktorom býval, len uvedenie v návrhu „ďalšie jeho chovanie“ súd nemôže vyhodnotiť ako podozrenie z násilia. Navrhovateľka toto chovanie bližšie neopísala. Taktiež vyhovením návrhu by súd nezakázal odporcovi telefonovať svojmu synovi a stretávať sa s ním. Táto forma styku otca so synom, resp. jeho obmedzenie môže byť riešené len prípadným zákazom styku otca so synom.

Keďže vzhľadom na vyššie uvedené závery nebolo preukázané násilie ani podozrenie z násilia zo strany odporcu súd návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia, na Krajský súd v Prešove, podaním na tunajšom súde.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.